

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1988 Nr. 29 HERDRUK

A. TITEL

Verdrag betreffende gelijke kansen voor en gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke arbeiders: arbeiders met gezinsverantwoordelijkheid (Verdrag Nr. 156 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zevenenzestigste zitting); Genève, 23 juni 1981

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1981, 244.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1982, 101.

D. PARLEMENT

Bij brieven van 6 maart 1984 (Kamerstuk II 1983/84 – 18 288 (R 1249), nr. 1) is de Overeenkomst in overeenstemming met artikel 91, juncto additioneel artikel XXI, eerste lid, onderdeel a, van de Grondwet, en op de voet van artikel 61, derde lid, van de Grondwet naar de tekst van 1972, overgelegd aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal en in overeenstemming met artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De toelichtende nota die de brieven vergezelde, is ondertekend door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid J. DE KONING en de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken W. F. VAN EEKELLEN.

In een brief gedateerd 16 april 1984 heeft de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan de Minister van Buitenlandse Zaken medegedeeld dat meer dan dertig leden van die Kamer de wens te kennen hebben gegeven dat het Verdrag aan de uitdrukkelijke

goedkeuring van de Staten-Generaal zou worden onderworpen (vergelijk Kamerstuk 18 288 (R 1249), nr. 2).

Artikel 1 van de Rijkswet van 26 november 1987 (*Stb.* 636) luidt:

„Het op 23 juni 1981 te Genève tot stand gekomen Verdrag betreffende gelijke kansen en gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke arbeiders; arbeiders met gezinsverantwoordelijkheid (Verdrag nr. 156, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zeventenzestigste zitting) waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede de vertaling daarvan in het Nederlands, zijn geplaatst in de Tractatenbladen 1981, 244 en 1982, 101, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.”

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid J. DE KONING en de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken P. R. H. M. VAN DER LINDEN

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1983/84, 1984/85, 1985/86 en 1986/87, 18 288 (R 1249); Hand. II 1986/87, blz. 445-462; Kamerstukken I 1986/87, nrs. 37 en 37a, 1987/88, nrs. 19 en 19a; Hand. I 1987/88, blz. 146-151.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 13, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Directeur-Generaal van het Internationale Arbeidsbureau nedergelegd:

Noorwegen	22 juni 1982
Zweden	11 augustus 1982
Finland	9 februari 1983
Venezuela	27 november 1984
Portugal	2 mei 1985
Niger	5 juni 1985
Spanje	11 september 1985
Peru	16 juni 1986
Joegoslavië	15 december 1987
het Koninkrijk der Nederlanden	24 maart 1988
(voor Nederland)	

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolgd artikel 13, tweede lid, op 11 augustus 1983 in werking getreden voor Noorwegen en Zweden.

Voor de Staten die het Verdrag na 11 augustus 1983 bekrachtigen, treden zij ingevolgd artikel 13, derde lid, twaalf maanden na de datum van de nederlegging van hun akte van bekrachtiging in werking.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal het Verdrag voor Nederland op 24 maart 1989 in werking treden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1981, 244 en *Trb.* 1982, 101.

In paragraaf 11 van de vertaling van Aanbeveling 165 dient onder letter a, tweede regel, voor „werknemers” te worden gelezen „arbeiders”.

Voor het op 28 juni 1919 te Versailles tot stand gekomen Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 53.

Voor het op 25 juni 1958 te Genève tot stand gekomen Verdrag Nr. 111 betreffende discriminatie in arbeid en beroep, zie ook *Trb.* 1984, 72.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties, zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1987, 113.

Uitgegeven de *achtste* april 1988.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK